

teden družine 2016

od 9. do 15. maja 2016

DRUŽINA - TUKAJ JE USMILJENJE DOMA

Družina je prvi kraj, kjer obdarjeni z darovi Svetega Duha živimo telesna in duhovna dela usmiljenja.

Letos obhajamo teden družine v času priprave na binško praznik. K tej spremembi je naše škofo nagovorilo prekrivanje običajnega termina tedna družine (od praznika sv. Jožefa do praznika Gospodovega oznanjenja Mariji) z velikonočnimi prazniki. Ti so imeli seveda prednost. Hkrati pa se letos časovno ujema ta binško praznik in svetovni dan družine, to je 15. maj. Tako bomo obhajali teden družine v tednu pred binškostmi. V tem času pa so tudi šmarnice. Ne želimo motiti njihovega ritma, zato bo obhajanje tedna družine zaznamovano v naslednji obliki:

- **Uvod v sveto mašo** predstavi vidik usmiljenja v družini. Ob naslonitvi na dnevno božjo besedo je hkrati napoved, kaj bomo ta dan slišali v prebiranju svetopisemskih odlomkov.
- **Sklep prošelj za vse potrebe**, ki zamenja tistega iz knjige, pa je molitev za družine. Še enkrat je podana vsebina usmiljenja za ta dan in prošnja k Svetemu Duhu, kako naj deluje v družinah. Zajemali bomo iz litanij Svetega Duha.

Upamo, da bo tudi ta oblika obhajanja tedna družine prinesla zelene sadove. Družine naj se veselijo bogastva usmiljenja v svojih domovih. Vsi smo hkrati prejemniki in darovalci usmiljenja. Ob tem pa naj začutimo tudi delovanje Svetega Duha. (Medškofijski odbor za družine)

Predlagamo, da pri bogoslužju v tem tednu vključite obiskovalce šmarnic, otroke in starše, tako da sami pripravijo in preberejo prošnje na temo dneva. Lahko jih povabimo, da izdelajo plakat ali v cerkev med tednom prinesejo risbice na temo konkretnega telesnega ali duhovnega dela usmiljenja v družini.

pogleda v družbi. Naj delujejo kot sol zemlje, ki družbo ozdravlja, in kot luč, ki v družbi sveti s svojim zdravim okoljem za varno, dostojno in zadovoljno življenje. Tvoj Duh naj napolnjuje družine z ljubeznijo do tvoje Cerkve, s katero bodo sooblikovale življenje domačih župnij in dogodkov na drugih ravneh Cerkve. Vanje naj vliva sočutje, da bodo čuteče do ljudi v stiski, pa naj živijo kjer koli na svetu. Posebej naj se veselijo, če zmorejo družbo in Cerkev bogatiti z novimi člani. Veselijo naj se, če boš v njihovi družini koga izbral za duhovnika, redovnika, redovnico ali misijonarja. Naj podpirajo svoje člane, če se bodo čutili poklicane tudi v kateri drugi obliki služiti ljudem. To te prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

15. maj - nedelja, binško: **VERA - DOVOLITI, DA SVETI DUH DELUJE**

- BB: **Apd 2,1-11; Rim 8,8-17** ali **1 Kor 12,3b-7.12-13; Jn 20,19-23**
- darovi Svetega Duha

Uvod v sveto mašo: Na binško praznik – praznik Svetega Duha, ki je bil izliti v naša srca, letos obhajamo sklep tedna družine. V tem tednu smo si ogledali, kako življenje družine zaznamujejo dela usmiljenja. Resnično lahko zatrdimo, da je družina tisti kraj, kjer je usmiljenje doma. Prvi je do nas usmiljen Bog sam, poklicani pa smo, da usmiljenje izkazujemo tudi drug drugemu. To ni samoumevno. Velikokrat od nas zahteva napor, odpoved, premagovanje samega sebe, pa tudi iznajdljivost in odločnost. Binško praznik nam prihaja naproti z veseljem sporočilom. Kakor so apostoli na binško v Jeruzalemu prejeli darove Svetega Duha, jih je Bog podaril tudi nam: že pri krstu, nato še pri birmi. Še naprej nam pošilja svojega Svetega Duha, da bi nas prebujal in bi dovolili tem darovom v nas zacveteti in prinašati sadove. Jezus nam bo spet izrekel besede, ki delujejo: »Prejmite Svetega Duha.« To skupno praznovanje naj nas presune z Božjim delovanjem v nas in nas nato požene najprej v naše družine, da bomo z njegovim ognjem živeli dela usmiljenja in s tem ustvarjali družine – naše domove v kraje sprejemanja, veselja, spodbujanja, pa tudi odpuščanja in prenašanja drug drugega.

Sklep prošelj za vse potrebe: Troedini Bog! Apostoli so z Marijo enodušno vztrajali v molitvi in prejeli Svetega Duha. Priteguj tudi danes družine, da se bodo z veseljem odpirale tebi v molitvi in obhajanjem bogoslužij z vso Cerkvijo. Naj tvoj Sveti Duh vliva v družine svoje darove modrosti, umnosti, vednosti, pobožnosti, svéta, moči in strahu božjega. V moči teh darov naj bodo zgovorni pričevalci tebe, ki si Dobrota, Velikodušnost, Zmernost, Potrpežljivost, Veselje, Blagost, Krotkost, Varnost, Spokojnost, Ljubezen. Tako boš po družinah prepoznaven v tem svetu in družbi, saj naj ljubiš vekomaj. Amen.

pomembna je sosedska pomoč, kako pomembno je sodelovati pri načrtovanju urejenosti domačega kraja in dogodkov v njem. Za družino so pomembni tudi dobri odnosi s sorodniki. Ta okolica je tudi župnija. Naj družina podpira svoje člane pri sooblikovanju življenja v domači župniji in na drugih ravneh Cerkve. Klici na pomoč prihajajo tudi od daleč, iz misijonskih dežel, iz krajev, kjer se pojavljajo stiske različnih oblik. Velikodušnost bogati tudi tistega, ki daje. Pridružuje se duhovno delo usmiljenja 'dvomljivcem prav svetovati'. Živimo v družbi, kjer je izobraževanje lahko dosegljivo. A hkrati živimo v času, ko je toliko zmedenosti, še posebej na področju vrednot in smisla življenja. Vrednotenje družine je zelo na prepihu. Prav na tem področju lahko družine s svojo izkušnjo najbolj verodostojno pokažejo – pričujejo – poučijo, kakšna oblika življenja zares odgovarja dostojanstvu človeka, varnemu odraščanju in kako je najprimerneje odgovarjati na različne preizkušnje.

Uvod v sveto mašo (vigilija): Jezus bo ta večer stopil pred nas z zanimivim vzklikom: »Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije!« In naprej pravi še: »Kdor veruje vame, bodo iz njegovega osrčja tekle reke žive vode.« S to prisposodobom govori o Svetem Duhu, ki ga podarja vsakemu izmed nas in poudarja, da ga ne prejemo le zase, pač pa, da bi se odprli okolici.

V obhajanju tedna družine bomo danes izpostavili, da se družina ne zapira vase, ampak je odprta okolici, v kateri živi. Telesno delo usmiljenja 'popotnike sprejemati' spodbuja tudi cele družine k občutljivosti, kaj se dogaja z ljudmi v njeni bližnji in daljni okolici. Zavedajmo se, kako pomembna je sosedska pomoč, kako pomembno je sodelovati pri skrbi za urejenost domačega kraja in načrtovanju dogodkov v njem. Za družino so pomembni tudi dobri odnosi s sorodniki. Ta okolica je tudi župnija. Naj družina podpira svoje člane pri sooblikovanju življenja v domači župniji in na drugih ravneh Cerkve. Klici na pomoč prihajajo tudi od daleč, iz misijonskih dežel, iz krajev, kjer se pojavljajo najrazličnejše stiske. Velikodušnost bogati tudi tistega, ki daje. Pridružuje se duhovno delo usmiljenja 'dvomljivcem prav svetovati'. Živimo v družbi, kjer je izobraževanje lahko dosegljivo. A hkrati živimo v času, ko je toliko zmedenosti, posebej na področju vrednot in smisla življenja. Vrednotenje družine je zelo na prepihu. Prav na tem področju lahko družine s svojo izkušnjo najbolj verodostojno pokažejo – pričujejo – poučijo, kakšna oblika življenja zares odgovarja dostojanstvu človeka, varnemu odraščanju in kako je najprimerneje odgovarjati na različne preizkušnje.

Sklep prošelj za vse potrebe: Dobri Oče. Družini si namenil odlično mesto v družbi in Cerkvi. Naj tvoj Sveti Duh, ki je »Duh voditelj Cerkve« in »Duh posvečevalec«, napolnjuje družine. Tako bodo človeško družbo plemenitile in zidale tvojo Cerkev. S svojo izkušnjo bodo pomagale premagovati predsodke in izkrivljene

povezan z žalostjo, saj ta priča, da smo pokojnega imeli radi. Če je pred smrtjo hudo trpel, je odhod tudi osvobajajoč. Slovo od družinskega člana naj bo dejanje sprave – odpustiti pokojnemu in ga prositi odpuščanja. Kristjane pa odhod družinskega člana v večnost močno nagovarja z vero v večno življenje. Prav ta oblikuje nove odnose do pokojnika. Tako nas ti dve deli usmiljenja spodbujata, da obiskujemo njegov grob in zanj primerno skrbimo. Pokojnega se spominjamo v molitvi, ko Boga prosimo, naj mu nakloni srečno večnost. Lahko pa umrlega prosimo, naj nam pri Bogu izprosi potrebnih milosti. Ob obletnici smrti, na rojstni ali godovni dan, ob obletnici kakšnega drugega osebnega praznika se ga lahko spomnimo z darom za sveto mašo. Velik dar bo tudi, če se bomo spomnili pokojnih v pogovoru in osvežili sporočila, ki so nam jih zapustili s svojimi besedami, zgledom in izkušnjami.

Številne družine pa imajo še druge pokojne – otroke, ki jim je bilo onemogočeno rojstvo. Zanje vedo le matere in očetje, morda še kdo od sorodnikov. Onemogočiti otroku rojstvo pušča globoke rane. Kličimo Božje usmiljenje na takšne matere; na vse, ki so jih prepričevali ali silili k temu koraku, in vse, ki so to izvedli. Naj jim Bog da milost prepoznati resnico tega dejanja in jih vodi do sprave.

Sklep prošelj za vse potrebe: Gospod Jezus Kristus, dodajamo ti še naslednjo molitev za družine. Na poseben način so tudi pokojni člani družine. Razlivaj na družine Svetega Duha, ki je »Zarek nebeške luči«. Vsem družinam naj pomaga, da se bodo ob pokojnih zavedale svojih korenin. Pokojnih prednikov naj se z veseljem in ponosom spominjajo, naj ohranjajo njihovo plemenito duhovno dediščino, naj jim izkazujejo spoštovanje z urejanjem grobov in naj se jih spominjajo v molitvi. Vsem, ki v sebi še nosijo zamere ali krivdo do rajnih, naj Sveti Duh pomaga, da jim bodo lahko odpustili in dosegli z njimi spravo. Vse to prosimo tebe, ki z Bogom Očetom živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

14. maj - sobota: **DRUŽINA IN DRUŽBA**

- BB (dnevna maša): **Apd 28,16-20.30-31; Jn 21,20-25**
- BB (vigilija): **Jl 3,1-5; Rim 8,22-27; Jn 7,37-39**
- dela umiljenja: **popotnike sprejemati in dvomljivcem prav svetovati**

Uvod v sveto mašo (dnevna maša): Sveto pismo spremlja apostola Pavla do njegovega prihoda v Rim, središče poganškega sveta. Čeprav je tam živel v neki obliki hišnega pripora, se je ves predal oznanjevanju Jezusa Kristusa. Ne glede na poreklo posameznega človeka, ga je usmerjal h Kristusu. V obhajanju tedna družine bomo danes izpostavili, da se družina ne zapira vase, ampak je odprta okolici, v kateri živi. Telesno delo usmiljenja 'popotnike sprejemati' spodbuja tudi cele družine k občutljivosti za to, kaj se dogaja z ljudmi v bližnji in daljni okolici. Zavedajmo se, kako

9. maj – ponedeljek: **DRUŽINA – DOM**

- BB: **Apd 19,1-8; Jn 16,29-33**
- dela umiljenja: **lačne nasičevati in žejne napajati**

Uvod v sveto mašo: Letos obhajamo teden družine skupaj s pripravo na binkoštni praznik, ki bo hkrati svetovni dan družine. Še vedno pa smo tudi v svetem letu usmiljenja. Vse te vsebine bomo povezali v sporočilo, da je družina prvi kraj, kjer obdarjeni z darovi Svetega Duha živimo telesna in duhovna dela usmiljenja. Družina naj bo zato kraj, kjer je usmiljenje doma.

V teden družine bomo vstopili z dvema telesnima deloma usmiljenja: lačne nasičevati in žejne napajati. Prvi pogoj, da se dobro počutimo, sta hrana in pijača. Če družina nima hrane, vemo, da je revščina globoko potrkala na njena vrata. Ne ustavljajmo pa se le pri kruhu, mleku, krompirju in drugih jedilih, ki jih najdemo po hladilnikih, shrambah, kleteh in zidanicah. Človek je lačen in žejen tudi varnosti, sprejetosti, opogumljanja, razumevanja, sproščenosti, veselja, pohvale. Začnimo to bogoslužje s hvaležnostjo za dobrine, ki si jih doma delimo med seboj. Skupaj z Jezusom, ki bo v današnjem evangeliju z veseljem oznanil, da je svet premagal, odstranjujemo ovire, ki bi nam onemogočale skrbeti za naše družine.

Sklep prošenj za vse potrebe: Gospod Jezus Kristus. Tem prošnjam dodajamo v tednu družine prošnjo za naše družine. Ko si vsaka družina prizadeva ustvariti primerne okoliščine za dostojno življenje, se ti najprej zahvaljujemo za skrbne očete in matere, ki znajo umirati sebi, da bi nahranili svojo družino; ki znajo premagovati sebe, da bi bilo drugim v družini dobro; ki se znajo veseliti, ko je vsem v družini lepo. Skupaj z Očetom razlivajta nanje vajinega Svetega Duha, ki je Vir vse dobrote in Studenec žive vode, kakor ga kličemo v litanijah. Naj postanejo vse družine varna ognjišča. Družinam, ki so brez enega od staršev, izkaži še posebno skrbnost z različnimi lepimi presenečenji in pri tem uporabi tudi nas, ki živimo ob takšnih družinah. Zakonce, ki niso obdarjeni s svojimi otroki, razsvetluj po svojem Duhu, da bodo odkrivali, komu naj podarijo svojo starševsko skrbnost. Vse to te prosimo v velikem zaupanju, saj si naš Odrešenik, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

10. maj – torek: **DRUŽINA VZGAJA**

- BB: **Apd 20,17-27; Jn 17,1-11a**
- dela umiljenja: **nage oblačiti in nevedne učiti**

Uvod v sveto mašo: Z današnjim dnem bomo začeli prebirati Jezusovo velikoduhovniško molitev, to je molitev, ki jo je molil po zadnji večerji. V prvem odlomku te molitve nam bo Jezus spregovoril o svoji skrbnosti za ljudi.

Ob pogledu na družino bomo danes poudarili, da ima vsaka družina nalogo oblikovati svoje člane. Naj nam pri tem pomaga

duhovno delo usmiljenja: nevedne učiti. Osnovne navade si človek pridobi v družini svojih staršev. To so: občutek za urejenost in higieno, pozornost do drugega, hvaležnost, zmožnost opravičiti se, ... Tudi osnovnih opravil se človek nauči doma: zamenjati žarnico, uporabljati metlo in smetišnico, pomivati posodo, in še bi lahko naštevali. To niso visoka akademska znanja. Vsakdanjih veščin se je treba naučiti in najbolj naraven prostor za to je družina. Blagor tistemu, ki mu njegova družina to omogoča!

K temu dodajmo še telesno delo usmiljenja: nage oblačiti. Poleg tega, da z obleko zavarujemo telo pred mrazom ali vročino, je vanjo odeto tudi naše samospoštovanje. Lahko pa z njo razkrivamo rane, ki jih nosimo v razmerju do sebe. K obleki spadajo še modni dodatki, kozmetika in nakit. Te si sami izbiramo, a zanje si je treba pridobiti okus. Pa smo spet v družini. Začutimo danes, kolikšno usmiljenje je izkazano tistemu, ki si v svoji družini pridobi osnovna znanja, okus za svojo zunanjo podobo in dobre navade.

Sklep prošenj za vse potrebe: Dobri Bog! Sveto pismo velikokrat govori o tebi kot o našem Očetu, včasih te predstavlja tudi, kakor da si naša Mati. Tvoj ljubeči in skrbni odnos do ljudi naj se preliva na vse zemeljske očete in matere, tudi dedke in babice. Naj jasno prepoznavajo, da mora biti cilj njihovega vzgojnega dela samostojno življenje njihovih otrok oziroma vnukov. Otroci in mladi naj postanejo sposobni skrbeti zase, biti ustvarjalni, sprejemati odgovornost in ustvarjati spoštljive odnose do drugih. Razlivaj na starše, stare starše in otroke svojega Duha, ki je Očiščujoči ogenj, Goreča ljubezen ter Duh ljubezni in resnice. Vse to uresniči po svojem Sinu Jezusu, ki s teboj živi in kraljuje vekomaj. Amen.

11. maj – sreda: **DRUŽINA IN BOLEZEN**

- BB: **Apd 20,28-38; Jn 17,11b-19**
- dela umiljenja: **bolnike obiskovati in žalostne tolažiti**

Uvod v sveto mašo: V tednu družine se bomo danes srečali z resničnostjo, ki ji ne more uiti nobena družina, nekatere pa so z njo še posebej zaznamovane – z boleznijo. Naproti nam stopata dve deli usmiljenja, eno telesno in eno duhovno: bolnike obiskovati in žalostne tolažiti.

Kljub možnosti zdravljenja v strokovno usposobljenih ustanovah pa je veliko takšnih boleznih in zaznamovanosti, ki jih moramo prenašati doma. K tem lahko prištejemo tudi starostno oslabelost, npr. starih staršev, in ljudi s posebnimi potrebami. Ti dve deli usmiljenja 'obiskovati bolnike' in 'žalostne tolažiti' postaneta v družini še bolj izpostavljeni, saj je bolnik, starostnik ali človek s posebnimi potrebami stalno med nami in se z njim ne srečujemo le med kratkim obiskom. Vsem domačim kličeta, naj izkažejo usmiljenje z ustvarjanjem takšnega okolja, da bi se ta član družine čim bolje počutil; naj zazna, da se ga vsi veselijo; naj mu

domači zagotovijo, kar bo za premagovanje boleznih ali drugih nevednosti potreboval. Pri tem naj ne pozabijo na možnost prejetanja obhajila na domu, če ne more več v cerkev, in na prejem zakramenta bolniškega maziljenja, ko bo potrebno.

Hkrati je tudi bolan, ostarel človek ali tisti s posebnimi potrebami poklican k potrpežljivemu prenašanju boleznih in starosti, sodelovanju pri zdravljenju in terapijah. Zazna naj trud domačih zanj in na svoj način pokaže hvaležnost.

V Božji besedi bosta danes znova stopila pred nas Jezus s svojo velikoduhovniško molitvijo in apostol Pavel s poslavljanjem od starešin efeške Cerkve. Oba izročata v Božje roke tiste, katerim sta posvetila svoje delovanje. Ob obhajanju tedna družine izročajmo Bogu in njegovemu načrtu bolnike, ostarele in ljudi s posebnimi potrebami. Z vsako preizkušnjo Bog že ve, kaj hoče narediti s preizkušenim in s tistimi, ki ga spremljajo.

Sklep prošenj za vse potrebe: Gospod Jezus! Prosimo te tudi za družine in še posebej za tiste njihove člane, ki so zaznamovani z boleznijo, starostno oslabelostjo ali drugačnimi omejitvami. Prav tako ti izročamo vse druge člane teh družin. Razlivaj nanje Svetega Duha, ki je Duh posinovljenja Božjih otrok in Duh, ki napolnjuje vse veseljstvo. Preizkušenim naj vliva vedrino in zaupanje, da ima tudi njihovo sedanje stanje smisel, saj jih na poseben način držiš v svojih rokah in jih oblikuješ. Drugim članom njihovih družin naj odpira oči, da preizkušnje niso le breme, bridkost in omejitve, pač pa tudi dar. Naj zaznavajo, kako jim preizkušeni družinski člani prinašajo povezanost, občutljivost za drugega, jih usposabljujejo, da vidijo, kaj je bistveno in kaj je drugotnega pomena. Naj začutijo, kako jih skrbnost za preizkušene družinske člane utrjuje v potrpežljivosti, velikodušnosti, zaznavanju majhnih stvari, obvladovanju samega sebe. To prosimo tebe, Jezus, ki si preko trpljenja in smrti prešel v vstajenje iz groba, sedaj pa kraljuješ in nas ljubiš za vekomaj. Amen.

12. maj – četrtek: **PREIZKUŠNJE V DRUŽINI**

- BB: **Apd 22,30;23,6-11; Jn 17,20-26**
- dela umiljenja: **jetnike reševati, krivico voljno trpeti, žaljivcem odpustiti in grešnike svariti**

Uvod v sveto mašo: Po včerajšnjem srečanju družine z bolniki in ostarelimi se bomo danes srečali še z drugimi preizkušnjami v številnih družinah. Odgovor na te preizkušnje bodo kar štiri dela usmiljenja: jetnike reševati, grešnike svariti, krivico voljno trpeti in žaljivcem odpustiti.

Ko govorimo o jetnikih, ne mislimo le na tiste, ki so jih sodišča obsodila na prestajanje zaporne kazni. Po naših družinah je še veliko jetnikov, ki so nesvobodni v odnosu do alkohola, tobaka, mamil, računalnika in interneta, iger na srečo, gmotnih dobrin, nepravih prijateljstev, nezvestobe ... Kakor koli so že padli v jetništvo, potrebujejo usmiljenje. To seveda ni odobravanje, temveč

oblika ljubezni, ki jim hoče pomagati k svobodi. Družina je tista, ki takšnega jetnika objame z obema rokama: v eni nosi odločnost, pogovarjanje in pregovarjanje, postavljanje zahtev, po potrebi tudi zunanjo pomoč, z drugo pa ga sprejema, mu odpušča, ga prenaša, spodbuja. Le obe roki skupaj sta tista usmiljenost, ki daje jetniku priložnost in podporo, da bi se osvobodil, ne zmoreta pa ga osvoboditi namesto njega.

Pri tem nam daje moč Jezusova spodbuda, ki je bila namenjena apostolu Pavlu: »Srčen bodi!« In nas usposablja Jezusova prošnja k Očetu, naj bo ljubezen, s kakršno je ljubil Jezusa, tudi med nami. Priporočimo se tudi današnjemu godovnjaku sv. Leopoldu Mandiču. Doma je bil iz Črne gore, vstopil v kapucinski red, eno leto bil tudi v Sloveniji – v Kopru, večino svojega redovniškega in duhovniškega življenja pa preživel v Padovi, kjer je leta 1942 umrl. Za svetništvo je dozorel predvsem z delitvijo Božjega usmiljenja v zakramentu svete spovedi.

Sklep prošenj za vse potrebe: Nebeški Oče! Svojo ljubezen nam razodevaš po Svetem Duhu, ki ga kličemo tudi: Obljubljeni od Boga Očeta; Sveti Duh, ki izhajaš iz Očeta in Sina; Sveti Duh, enega bistva z Očetom in Sinom. Ob današnjem pogledu na dogajanja po družinah te prosimo, da tega Duha pošlješ v družine, kjer se soočajo z različnimi oblikami nesvobode. Najprej ga podeli tistim družinskim članom, ki te ljudi spremljajo. Usposobi jih, da se čim bolj približajo tvojemu pogledu, ki vidiš v srce in dušo vsakega človeka; naj začutijo, kaj se dogaja v teh preizkušenih bratih. Podari jim modrost, da bodo v odnosu do teh članov znali prav uporabljati tako roko zahtevnosti kot roko miline. Tako jih bodo vodili na pot svobode. Svojega Duha razlij na vse, ki se vdajajo različnim odvisnostim, da bodo začutili svoje stanje in se zavedeli, kam jih vodi, če bodo po tej poti nadaljevali. Vlij jim moči in odločnosti, da stopijo na pot osvobajanja. Naj sprejmejo pomoč domačih in tistih, ki so usposobljeni za delo z zasvojenimi. To te prosimo po Jezusu Kristusu, ki si ga poslal na svet in je v času svojega zemeljskega življenja sodobnike osvobajal, nam vsem pa zaslužil pravo duhovno svobodo in sedaj s teboj živi in kraljuje vekomaj. Amen.

13. maj – petek: **POKOJNI OSTAJAJO DEL DRUŽINE**

- BB: **Apd 25,13-21; Jn 21,15-19**
- dela umiljenja: **mrličke pokopavati in za žive in mrtve Boga prositi**

Uvod v sveto mašo: Na petek, dan Jezusovega trpljenja in smrti, se bomo v obhajanju tedna družine ustavili pri tistih družinskih članih, ki so že prestopili prag večnosti. Odnos do pokojnih je prav tako del življenja družine. V evangeliju bomo slišali poročilo o dogodku, kako je bil umrl in vstali Jezus navzoč med apostoli in kako je Petra spraševal, ali ga ljubi. Prisluhnimo, kako nas k tej ljubezni spodbujajo dela usmiljenja. Telesno delo usmiljenja naroča: mrličke pokopavati, in duhovno delo usmiljenja: za žive in mrtve Boga prositi. Odhod družinskega člana v večnost je